

Purjehtijana Sydneyssä

Sydneyyn olympialaisissa odotukset olivat korkealla, sillä olympiakevään regatassa mitali menetettiin vain siksi, että brasilialaisvene kolaroi suomalaisten kanssa sillä seurauksella, että brasilialaiset hylättiin ja suomalaisten vene hajosi. MM-kisoissa veneen korjaus oli pakko tehdä pikaisesti, sillä heti regatan jälkeen oli ratkaiseva karsinta, jossa suomalaiset voittivat samaisen brasilialaisvenekunnan ja selviytyivät täten viime hetkellä itse kisoihin. Itse asiassa Erkki Heinonen saavutti olympiapaikan jo 1996 Atlantaan silloisista epäilyistä huolimatta, mutta olympiakomitea ei silloin jostain syystä lähettänyt suomalaisia kisoihin. ”Luonnollisesti asia harmitti silloin”, toteaa Heinonen.

Päätavoite oli kuitenkin vuodessa 2000 ja edessä oli neljän vuoden aherrus edellä kerrotuin tuloksin. Yhteensä vaadittiin siis viisi tiukkaa vuotta työtä Solingissa ja tätä ennen tietysti pitkä kilpurjehdusura muissa luokissa 8-vuotiaasta asti, jolloin Erkki aloitti uransa optimistijollilla.

”Itse olympialaiset tuntuivat vain yhdeltä kisalta muiden joukossa. Mieluummin haluan tarkastella koko projektia tai olympiadia: kaikki ne vuodet hyvine ja huonoine hetkineen olivat loistavaa aikaa. Sain paljon kokemusta ja kansainvälisiä elinikäisiä ystäviä. Näitä ei minulta mikään voi pois viedä. Myöntää täytyy, että oli upeaa marssia avajaisissa Suomen lipun perässä, kun stadionin 100 000 ihmistä kannusti kaikkia joukkueita. Nähdä ja kokea se kaikki itse. Oli se hieno hetki”, hän muistelee.

Erkki valmistui meriupseeriksi vuonna 1990. Vasta oltuaan voittamassa sotilaiden MM-hopeaa vuonna 1994 hänelle tuli mieleen, että voisi jonain päivänä edustaa Suomea olympialaisissa. Helppoa urheilun, työn ja perhe-elämän yhdistäminen ei ollut. ”Oli kuitenkin vain tehtävä päätös yrittämisestä ja tehdä sen eteen paljon työtä. Lomia ei ollut ja viikonloputkin menivät matkustaessa tai kilpaillessa.”

”Voin vain kiittää puolustusvoimien suhtautumista. Ilman työnantajan tukea en ikinä olisi saavuttanut olympiapaikkaa tai maailmanmestaruutta. Voin vain nöyrästi todeta olevani hyvin onnelli-

Komentajakapteeni Erkki Heinonen 57. merikadettikurssilta palvelee tällä hetkellä laivueupseerina Suomenlahden Meripuolustusalueella Upinniemessä. Hän osallistui vuoden 2000 olympialaisiin Australian Sydneyssä purjehduksen Soling-luokassa. Vaikka menestystä ei olympiaregatasta tullutkaan, on Erkki Heinosella useita muita arvokisamenestyksiä, mm. maailmanmestaruus vuodelta 2007 ja hopeaa vuodelta 1994 sekä tietysti useita Pohjoismaiden ja Suomen mestaruuksia.

nen kaikesta saamastani tuesta. Joskus harmittaa, ettei Sydneyssä mennyt sen paremmin, sillä hyvin menneet kisat olisivat olleet paras kiitos tukijoilleni.”

Upseerin ja olympiaurheilijan urat on silti Erkki Heinosen mukaan nykyäänkin mahdollista yhdistää. ”Kaikki on mahdollista, mutta uhrauksia se vaatii sekä urheilijalta että puolustusvoimilta. Ollakseni rehellinen joudun kuitenkin myöntämään, että nykyään on panostettava vain yhteen asiaan: joko uraan tai urheiluun. Kompromissit tuottavat vain keskinkertaista tulosta ja se ei riitä

edes olympiapaikkaan. Olympiaurheilu on ehdottomasti ammattilaisuutta vaativaa kokopäivätyötä. Harrastamalla ei ole enää asiaa maailman huipulle. Suosittelem silti yrittämistä. Jos joku näkee pienenkin mahdollisuuden edustaa maataan olympialaisissa, sitä kannattaa yrittää. Mikä onkaan kunniakkaampaa kuin edustaa omaa maataan olympia-aatteen mukaisesti?” kysyy Erkki Heinonen haastattelumme lopuksi. □

Maailmanmestarit vuodelta 2007, Erkki Heinonen keskellä.